

Sygn. akt I ACa 200/18

I ACz 394/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Bożena Wiklak (spr.)

Sędziowie: SA Krystyna Golinowska

SO (del.) Joanna Składowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Olejniczak

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2019 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w Z.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej (...) Szpitalowi (...) Medycznej (...) w Ł. - (...) Szpitalowi (...)

i W. M. (1)

o unieważnienie umowy

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 7 listopada 2017 r.

i zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 29 stycznia 2018 r. sygn. akt II C 557/17

1. oddala apelację i zażalenie;

2. zasądza od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w Z. z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym na rzecz:

a) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Szpitala (...) Medycznej (...) w Ł. - (...) Szpitala (...) kwotę 4.050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) zł,

b) W. M. (1) kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł;

I ACa 200/18

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Łodzi zaskarżonym wyrokiem z 7 listopada 2017 r., uzupełnionym postanowieniem z 29 stycznia 2018 r., oddalił powództwo (...) spółki z o.o. w Z. przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej

(...) Szpitalowi (...) Medycznej (...) w Ł. – (...) Szpitalowi (...) w Ł. oraz W. M. (1) o unieważnienie umowy dzierżawy oraz orzekł o kosztach procesu.

Rozstrzygnięcie to zostało wydane na podstawie ustaleń, które Sąd Apelacyjny podzielił i przyjął za własne. Wynika z nich, że (...) sp. z o.o. w Z. przez osiem lat dzierżała od Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Szpitala (...) Medycznej (...)

w Ł. – (...) Szpitala (...) w (...), 78 m² powierzchni użytkowej zlokalizowanej w budynku nr (...) przy ul. (...) m² powierzchni użytkowej zlokalizowanej w budynku nr (...) przy ul. (...) z przeznaczeniem na bufet. Powódka w okresie prowadzenia w/w działalności płaciła czynsz dzierżawny w wysokości 9 zł /m² powierzchni.

Dyrektor Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Szpitala (...) Medycznej (...)

w Ł. – (...) Szpitala (...) w Ł. w dniu 22 listopada 2016r. ogłosił prowadzony w oparciu o przepisy art. 70¹-70⁵ kodeksu cywilnego przetarg, którego przedmiotem była dzierżawa powierzchni użytkowej 93,78 m² zlokalizowanej w budynku nr (...) Szpitala im. (...) w Ł. przy ul. (...) oraz powierzchni użytkowej 93,40m² zlokalizowanej w budynku nr (...) Szpitala im (...)

w Ł. przy ul. (...) z przeznaczeniem na działalność gastronomiczną ze zdrowym żywieniem i uwzględnieniem diet m.in. cukrzycowej, wegetariańskiej, odchudzającej oraz przy nadciśnieniu tętniczym, zgodnie z załączonym opisem przedmiotu konkursu. Przewidywany okres zawarcia umowy został określony na 36 miesięcy od dnia podpisania umowy i przekazania przedmiotu dzierżawy. W ogłoszeniu podano, że warunki przetargu dostępne są na stronie internetowej szpitala (...) jak również w Dziale Zamówień Publicznych. Termin składania ofert został określony na 1 grudnia 2016 r do godziny 11.00.

Zarządzeniem z dnia 31 października 2016 r nr. 150a/2016 Dyrektor pozwanego szpitala ustalił Regulamin Udzielania Zamówień w (...) Szpitalu (...) Medycznej – (...) Szpitalu (...).

„Warunki przetargu” określały jego przedmiot, czas trwania umowy, opis przygotowania oferty, dokumenty wymagane od oferentów, wadium, miejsce i termin składania ofert, termin związania ofertą oraz zasady wyboru ofert. Odnosnie do zasad wyboru oferty „Warunki przetargu” w pkt IX stanowiły, że przetarg ma na celu wybór jak najkorzystniejszej oferty o najwyższym miesięcznym czynszu netto w zł na dzierżawę użytkowej powierzchni oraz spełniającej przyjęte przez organizatora wymagania formalno-prawne. Czynsz wywoławczy został określony na 20 zł netto za m² dzierżawionej powierzchni plus należny podatek VAT oraz 1% od obrotu z prowadzonej działalności.

Organizator zobowiązał się do wyboru oferty spełniającej wymagania formalno-prawne określone w pkt V i VI „Warunków przetargu”, o treści zgodnej z treścią tego dokumentu i która zostanie uznana za najkorzystniejszą . Organizator zastrzegł sobie prawo odrzucenia ofert, które nie odpowiadają warunkom przetargu, bądź nie spełniają wymagań formalno-prawnych określonych w pkt VI „Warunków przetargu”.

W związku z ogłoszeniem przetargu potencjalni oferenci zgłosili szereg pytań, na które zamawiający udzielił odpowiedzi. Wszystkie pytania i odpowiedzi zostały podane przez zamawiającego do publicznej wiadomości na stronie internetowej. Jeden podmiotów

z zainteresowanych udziałem w przetargu złożył zapytanie o ilość obiadów sprzedawanych dziennie na ul. (...) i na Placu (...). Zamawiający w udzielonej odpowiedzi wskazał, że nie posiada szczegółowych danych w tym zakresie i że liczbę obiadów sprzedawanych dziennie na ul. (...) szacuje na 100-150, a na Placu (...) na - 50-100.

Do przetargu zgłosiło się pięć podmiotów, w tym powodowa spółka oraz pozwany W. M. (1), prowadzący działalność pod nazwą (...) for friend R..

Pismem z dnia 1 grudnia 2016 r kierownik działu Zamówień Publicznych pozwanego szpitala (...) zawiadomił pozwanego W. M. (1) o tym, że podczas badania jego oferty stwierdzono brak zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacyjnego firmy (...) for friend R. (NIP), do którego wskazania uczestnicy przetargu byli zobowiązani na podstawie pkt.V A.3 „Warunków przetargu”. W. Z. wezwał pozwanego do przedstawienia do dnia 6 grudnia 2016 r. , do

godziny 10.00 oryginału lub potwierdzonej za zgodność z oryginałem i podpisanej przez osobę uprawnioną kserokopii w/w dokumencie. Pozwany W. M. (1), podnosząc, że siedziba jego firmy mieści się w P., pismem z dnia 2 grudnia 2016 r. wystąpił z zapytaniem, czy może przesłać skany brakujących dokumentów mailem, a oryginały - drogą pocztową w terminie do dnia 9 grudnia 2016 r., na co zamawiający wyraził na to zgodę.

W protokole z dnia 12 grudnia 2016 r. pozwany szpital przedstawił wszystkie oferty, które zostały zgłoszone w odpowiedzi na przetarg ogłoszony w dniu 22 listopada 2016 r. oraz stwierdził, że mając na uwadze zaoferowaną cenę, procent od obrotu oraz zasady wyboru oferty określone w „Warunkach przetargu”, wskazuje ofertę firmy pozwanego W. M. (1) jako spełniającą wymagane warunki oraz najkorzystniejszą.

(...) spółka z o.o. w Z. w swojej ofercie zaproponowała czynsz dzierżawny w kwocie 24,15 zł netto za m², a W. M. (1) - czynsz w kwocie 51,50 zł netto oraz 1% od obrotu. Pozostali uczestnicy przetargu zaproponowali 1% od obrotu oraz czynsze w wysokości 45,41 zł netto za m², 35 zł netto za m² oraz 25 zł netto za m².

Powodowa spółka dowiedziała się o przyczynie zawarcia umowy dzierżawy z pozwanym W. M. z chwilą udostępnienia jej dokumentów przetargu t.j. w dniu 12 grudnia 2016 r.

W. M. (1) prowadzi w P. pięć lokali gastronomicznych, w tym trzy w placówkach szpitalnych. W swojej ofercie przetargowej zaproponował ofertę obiadową, śniadaniową oraz kawową. Kalkulując swoją ofertę pozwany W. M. (1) kierował się wysokością przychodu, jaki według niego był możliwy do osiągnięcia z prowadzonej w pozwanym szpitalu działalności gastronomicznej. Ilość obiadów wydawanych przez poprzedniego dzierżawcę nie miała dla niego istotnego znaczenia.

Osoby zatrudnione w bufetach prowadzonych przez powodową spółkę nie udzielały nikomu informacji o ilości wydawanych obiadów.

Sąd Okręgowy w świetle powyższych ustaleń uznał powództwo za niezasadne. Sąd ten stwierdził, że przetarg był prowadzony na podstawie przepisów kodeksu cywilnego, a nie na podstawie powołanej przez powoda ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz.2164 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 70⁵ § 1 i 2 k.c. organizator lub uczestnik przetargu może żądać unieważnienia umowy zawartej w drodze przetargu, jeżeli strona tej umowy, inny uczestnik lub osoba działająca w porozumieniu z nimi wpłynęła na wynik przetargu w sposób sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami. Podstawą unieważnienia umowy jest zatem negatywna ocena zachowania strony umowy, zawartej w wyniku przetargu, jego uczestnika lub osoby trzeciej działającej w porozumieniu z nimi, które jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego i wpłynęło na wynik przetargu.

Oceniając zasadność powództwa Sąd Okręgowy rozważył, czy w toku postępowania przetargowego doszło do naruszenia przepisów prawa i procedury przetargowej, a jeżeli tak to czy wpłynęło to na wynik przetargu. Sąd ten wskazał, że za sprzeczne z prawem

w rozumieniu art. 70⁴ § 1 k.c. (obecnie art. 70⁵ § 1 k.c.) należy uznać działania naruszające bezwzględnie obowiązujące normy prawa prywatnego lub publicznego. Art. 70⁵ § 1 k.c. nie znajduje zatem zastosowania, gdy zachowanie strony umowy zawartej w wyniku przetargu, przetargu uczestnika lub osoby trzeciej wprawdzie było sprzeczne z przepisami regulującymi jego przebieg, ale sprzeczność ta nie miała wpływu na ostateczny skutek postępowania przetargowego.

Z treści pkt V A „Warunków przetargu”, na podstawie których ogłoszono przetarg na dzierżawę powierzchni użytkowych zlokalizowanych na terenie pozwanego szpitala wynika, że każda oferta musi zawierać min. zaświadczenie o nadaniu numeru identyfikacyjnego firmy (NIP).

Punkt IX 4 w/w regulacji stanowi, że organizator przetargu wybierze ofertę, która spełni przyjęte przez organizatora wymagania formalno-prawne, określone w punktach V i VI, jej treść będzie zgodna z „Warunkami przetargu” i zostanie uznana za najkorzystniejszą.

Punkt IX „Warunków przetargu” stanowi, że zamawiający odrzuci oferty jeżeli nie odpowiadają one przedmiotowym warunkom przetargu oraz gdy nie spełniają wymagań formalno-prawnych określonych w punkcie VI, z którego wynika, że warunkiem przystąpienia do przetargu jest wpłacenie na konto organizatora wadium w kwocie 5.000 zł.

Wprawdzie pozwany W. M. (1) nie załączył do swojej oferty zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacyjnego jego firmy, jednakże, zdaniem Sądu Okręgowego, nie miało to wpływu na wynik przetargu. Okoliczność ta nie powodowała bowiem konieczności odrzucenia oferty firmy (...) for friend R., w sytuacji gdy pozostałe wymagania zostały spełnione, a oferta ta była najkorzystniejsza ze wszystkich, które zostały złożone.

Nawet gdyby przyjąć, że oferta W. M. (1) powinna zostać odrzucona, to i tak nie zmieniłby to sytuacji prawnej powodowej spółki. Jej oferta nie spełniała bowiem warunków zamówienia, gdyż nie zaoferowała nawet wywoławczej stawki udziału w obrocie z działalności, która miała być prowadzona na wydzierżawionej powierzchni. a ponadto zaoferowana przez powódkę stawka czynszu za metr kwadratowy powierzchni dzierżawnej była najniższa ze wszystkich zgłoszonych.

Zdaniem Sądu Okręgowego, wezwanie W. M. (1) do złożenia w określonym terminie brakującego dokumentu nie może być uznane za działanie niezgodne z warunkami przetargu. Warunki te nie zawierały bowiem uregulowań wykluczających możliwość uzupełnienia braków.

W ocenie Sądu pierwszej instancji nie można także zgodzić się ze stanowiskiem powodowej spółki, że wpływ na wynik przetargu miało podanie przez pozwanego szpitala nieprawdziwych danych o ilości obiadów wydawanych w prowadzonych przez powódkę do 31 grudnia 2016 r. bufetach. Zamawiający, udzielając odpowiedzi na zapytanie jednego

z uczestników przetargu, odpowiedział, że nie posiada szczegółowych danych w tym zakresie, a jedynie szacunkowe. Wiedzę w tym zakresie posiadała tylko powodowa spółka, zatem jeśli uważała, że podane dane są nieprawdziwe i znacznie zawyżone, to nic nie stało na przeszkodzie, aby wystosowała do zamawiającego stosowne sprostowanie i zapytanie o źródło informacji, skoro uważała tę kwestię za istotną. Także żaden

z pozostałych uczestników przetargu nie zażądał uszczegółowienia tej informacji. Dla pozwanego W. M. (1) dane o ilości wydawanych obiadów nie miały istotnego znaczenia dla kalkulacji przeprowadzonej w związku z uczestnictwem w przetargu. Powodowa spółka nie wykazała, aby pozwany W. M. (1) miał interes w zawyżaniu stawki czynszu dzierżawnego. Wygranie przetargu nakładało bowiem na niego określone zobowiązania, z których nie mógłby się wywiązać, gdyby kalkulacja nie była rzetelna i dostosowana do planu biznesowego oraz możliwości jego realizacji.

Powyższy wyrok w całości został zaskarżony apelacją strony powodowej, która zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego t.j.

a) art. 70⁵ §1 k.c. poprzez jego błędną wykładnię wobec bezzasadnego uznania, że:

- naruszenie przez organizatora przetargu regulaminu przetargu nie miało wpływu na wynik przetargu, w sytuacji, gdy pozwany Szpital powinien „wygrywać” ofertę pozwanego W. M. (1) z przyczyn formalnych odrzucić i wtedy wybrana zostałaby oferta innego uczestnika przetargu;

- podanie obiektywnie nieprawdziwych informacji co do ilości obiadów wydawanych w prowadzonych dotychczas przez powoda bufetach nie stanowiło naruszenia zasady dobrych obyczajów i jako takie nie mogło mieć wpływu na

wynik przetargu, podczas gdy podanie nieprawdziwej informacji w tym zakresie miało obiektywnie istotny wpływ na wysokość stawki czynszu zaproponowanej przez oferentów;

b) art. 70¹ § 4 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie wobec uznania, że organizator przetargu mógł wezwać oferenta do uzupełnienia oferty poprzez złożenie zaświadczenia o nadaniu numeru NIP, w sytuacji, gdy regulamin przetargu nie przewidywał możliwości uzupełniania/zmieniań ofert po terminie ich składania, a możliwość modyfikacji oferty po terminie składania ofert jest wykluczona z uwagi na treść powołanego przepisu.

Ponadto powódka zarzuciła sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez bezzasadne ustalenie, że powodowa spółka nie wystosowała do organizatora przetargu stosownego sprostowania, co do ilości wydawanych w bufetach obiadów w sytuacji, gdy kilkakrotnie wzywała szpital do korekty tej informacji, pytała o źródło pochodzenia przedmiotowej informacji, wymieniając z organizatorem przetargu załączone do pozwu pisma i wezwania przedsądowe.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna. Wbrew jej zarzutom Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia i na ich podstawie wprowadził trafne wnioski w zakresie braku podstaw do uwzględnienia powództwa.

Należy podnieść, że wiążący dla sądu odwoławczego charakter mają zarzuty naruszenia prawa procesowego. Jedynym podniesionym w apelacji zarzutem tego rodzaju jest sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez bezzasadne ustalenie, że powodowa spółka nie wystosowała do organizatora przetargu stosownego sprostowania co do ilości wydawanych w bufetach obiadów. Formułując ten zarzut skarżąca wskazała, że Sąd Okręgowy błędnie poczynił takie ustalenie i podniosła, że kilkakrotnie wzywała szpital do korekty tej informacji, pytała o źródło pochodzenia przedmiotowej informacji, wymieniając z organizatorem przetargu załączone do pozwu pisma i wezwania przedsądowe.

Odnosząc się do podniesionego zarzutu należy stwierdzić, że apelująca nie sprecyzowała, jakie konkretnie dokumenty ma na uwadze, co sprawia że jej twierdzenie jest gołosłowne. Jedynym załączonym do pozwu pismem powódki do pozwanego jest pismo z 13 grudnia 2016 r. (k. 59-62) będące wezwaniem do unieważnienia przetargu. Natomiast na k.160 znajduje się pismo pozwanej z 5 grudnia 2016 r., które wprowadza powołuje się na zamieszczenie przez pozwanego na jego stronie internetowej błędnych danych o ilości obiadów, ale ogranicza się do prośby o umożliwienie sporządzenia dokumentacji fotograficznej złożonych ofert. Odwołując się do tych pism nie można poczynić ustaleń odmiennych od ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy i uznać, że powódka domagała się sprostowania danych.

Dodatkowo należy wskazać, że warunkiem skuteczności zarzutu naruszenia prawa procesowego jest wykazanie, że naruszenie miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, a taka sytuacja w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi. Kwestia ilości obiadów, sprzedawanych przez powódkę jako dotychczasowego dzierżawcę, miała bowiem drugorzędne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Skarżący nie sformułował zarzutów kwestionujących ustalenie, że W. M. (1), kalkulując swoją ofertę, nie kierował się ilością obiadów, a wysokością możliwego do osiągnięcia przychodu. Jak wynika z zeznań W. M. (1) przychody ze sprzedaży dań obiadowych stanowią tylko część ogółu przychodów bufetów przyszpitalnych, o czym pozwany W. M. (1) wiedział, prowadząc 3 bufety w podobnych jednostkach w P.. Pozostałe przychody pochodzą przede wszystkim ze sprzedaży dań śniadaniowych, serwisu kawowego i sprzedaży towarów spożywczo-przemysłowych. Dlatego też informacja o szacunkowej ilości obiadów wydawanych dotychczas w bufetach, których dotyczył przetarg, nie miała dla pozwanego W. M. (1) podstawowego znaczenia podczas kalkulacji ceny za 1 m² dzierżawionej powierzchni w objętych przetargiem bufetach.

Poza tym należy zauważyć, że pozwany Szpital w piśmie z dnia 28 listopada 2016 r., stanowiącym odpowiedź na zapytanie A. J., podał, że wydzierżawiający nie posiada szczegółowych danych co do ilości obiadów i wskazał ogólnie,

że jedynie szacuje sprzedaż obiadów na ul. (...) na 100-150 dziennie, zaś na Pl. H. na 50-100 dziennie. Nie jest to informacja kategoryczna i żaden z uczestników przetargu nie żądał jej uszczegółowienia. Powód zaś nie wykazał, że w toku postępowania przetargowego zażądał jej sprostowania.

W świetle powyższych uwag poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia należało w całości podzielić.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia prawa materialnego trzeba wskazać, że oceniając zasadność powództwa należało rozważyć, czy w toku postępowania przetargowego doszło do naruszenia przepisów prawa i procedury przetargowej, a jeżeli tak, czy wpłynęło to na wynik przetargu.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 listopada 2003 r., V CK 12/2003, sprzeczne z prawem - w rozumieniu art. 70⁴ k.c. (obecnie art. 70⁵ § 1 k.c.) - są jedynie działania naruszające bezwzględnie obowiązujące normy prawa prywatnego lub publicznego. Podobny pogląd został wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2009 r., II CSK 589/2008 w którym dodatkowo wyjaśniono, że art. 70⁵ § 1 k.c. ma zastosowanie zarówno do przetargów polegających wyłącznie kodeksowi cywilnemu o charakterze fakultatywnych jak i przetargów obligatoryjnych.

Stanowisko to zostało potwierdzone w orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2013 r., II CSK 523/12, w którym Sąd Najwyższy stwierdził między innymi: „Podstawą unieważnienia umowy, a więc jej względnej nieważności na podstawie art. 70⁵ § 1 k.c., jest negatywna ocena zachowania strony umowy zawartej w wyniku przetargu, jego uczestnika lub osoby trzeciej działającej w porozumieniu z nimi, które jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego i wpłynęło na wynik przetargu. Przy czym zachowaniem sprzecznym z prawem w rozumieniu tego przepisu jest jedynie działanie, pozostające w sprzeczności z bezwzględnie obowiązującymi przepisami. Inaczej mówiąc, chodzi tu o takie zachowanie strony umowy lub innego uczestnika sprzeczne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa, które wpłynęło na wynik aukcji lub przetargu. Zatem art. 70⁵ § 1 k.c. nie znajduje zastosowania, gdy wprawdzie zachowanie strony umowy zawartej w wyniku przetargu, jego uczestnika lub osoby trzeciej było sprzeczne z tymi przepisami, ale nie miało wpływu na ostateczny skutek postępowania przetargowego”.

Z kolei sprzeczność określonego działania z dobrymi obyczajami oznacza kwalifikację zachowania się danego podmiotu jako nieodpowiedniego (nagannego) z punktu widzenia norm o charakterze pozaprawnym (etycznych, obyczajowych itp.) przyjętych w danej społeczności czy w obrocie. Ocena sprzeczności postępowania z dobrymi obyczajami musi uwzględniać przedmiot aukcji/przetargu oraz umowy, która ma zostać w ich wyniku zawarta, przewidywaną wartość transakcji i prawdopodobnych zysków stron, a także wartość środków zaangażowanych przez organizatora i uczestników w związku z postępowaniem aukcyjnym/przetargowym. Przykładem zachowania sprzecznego z dobrymi obyczajami może być zмова uczestników aukcji, złożenie przez uczestnika oferty skalkulowanej nieuczciwie, po dumpingowych cenach, dowolna odmowa zaakceptowania wyników aukcji/przetargu przez organizatora.

Oceniane negatywnie zachowania wskazanych osób muszą mieć wpływ na ostateczny wynik postępowania dotyczącego aukcji albo przetargu. W tym ujęciu sprzeczność zachowania się danego podmiotu z prawem lub dobrymi obyczajami nie ma samodzielnego charakteru, lecz musi być oceniana w kontekście wpływu na wynik aukcji albo przetargu. Sankcjonowane oddziaływanie powinno mieć postać dokonaną (osoba „wpłynęła”), a nie tylko czynnościową (osoba „wpływała”), a zatem musi wyrzucić skutek w postaci zmiany zaistniałego wyniku aukcji/przetargu w stosunku do wyniku, który wystąpiłby, gdyby takie oddziaływanie nie miało miejsca.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpoznawanej sprawy, należy podzielić stanowisko Sądu pierwszej instancji w zakresie, w jakim stwierdził, że złożenie przez pozwanego W. M. (1) zaświadczenia o nadaniu numer NIP dopiero na wezwanie pozwanego czy też podanie na zapytanie jednego z uczestników przetargu nieprawdziwych - zdaniem powoda - informacji co do ilości obiadów wydawanych w prowadzonych dotychczas przez powoda bufetach - nie było

sprzeczne z żadnym z bezwzględnie obowiązującym przepisem prawa ani niezgodne z warunkami przetargu i dobrymi obyczajami i jako takie nie miało wpływu na wynik przetargu.

Co do zarzutu naruszenia procedury przez wezwanie do złożenia zaświadczenia o numerze NIP, należy dodatkowo wskazać, że warunki przetargu w zakresie dokumentów wymaganych od oferentów (pkt V Warunków przetargu) nie stanowią istoty oferty, którą jest zaoferowana przez uczestników przetargu wysokość czynszu dzierżawnego. Nie stanowiło zatem naruszenia warunków przetargu wystosowanie przez organizatora przetargu wezwania do złożenie przez pozwanego brakującego dokumentu - zaświadczenia

numerze NIP, tym bardziej, że numer ten wynikał wprost z innego złożonego przez W. M. (1) dokumentu, a mianowicie wypisu z (...). Poza tym wymaga podkreślenia, że naruszenie przepisów regulujących sposób prowadzenia przetargu może uzasadniać podważenie skutków przetargu jedynie wówczas, gdy naruszenie tych przepisów miało wpływ na uprawnienia osób uczestniczących w przetargu lub jego wynik (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2009 r., II CSK 437/08; wyrok Sądu Najwyższego z 25 czerwca 2014 roku, I CSK 636/13). Nie można uznać, że przedłożenie przez pozwanego W. M. (1) dopiero na wezwanie pozwanego Szpitala zaświadczenia o nadaniu numeru NIP wpłynęło na uprawnienia osób uczestniczących w przetargu lub jego wynik.

Na wynik przetargu nie wpłynęło także rzekome zawyżenie przez pozwanego Szpitala danych o ilości wydawanych w bufetach obiadów. Te szacunkowe, bardzo ogólne dane, organizator przetargu podał wszystkim zainteresowanym w toku postępowania przetargowego, w oparciu o zapytanie jednego z podmiotów zainteresowanych udziałem w przetargu - A. J.. Dla pozwanego W. M. (1) informacje te miały drugorzędne znaczenie.

W. M. (1) przedstawił najkorzystniejszą ofertę, proponując najwyższy czynsz za m² plus procent od obrotu. Natomiast powódka zaproponowała stawkę czynszu, której wysokość była najniższa ze wszystkich zaoferowanych. Poza tym oferta powódki była niezgodna z warunkami przetargu, gdyż powódka w złożonej ofercie nie zaproponowała % od obrotu, czego oczekiwał pozwany Szpital.

Mając powyższe na uwadze, należało podzielić stanowisko Sądu Okręgowego co do braku podstaw do uwzględnienia powództwa. Dlatego Sąd Apelacyjny oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 §1 k.p.c. i art. 391§1 k.p.c. w zw. § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. 2018.265). Należna z tytułu kosztów zastępstwa procesowego W. M. (1) kwota wynosi 100 % stawki minimalnej, t.j. 5.400 zł., a – pozwanego Szpitala - 75% tej stawki, t.j. 4.040 zł.